

2018RGW145

DATUM	11-12-2018
AAN	Commissie Ruimte, Groen en Water
VAN	Gedeputeerde Maasdam
DOORKIESNUMMER	Klik hier als u tekst wilt invoeren.
ONDERWERP	Beantwoording vragen PAS van de PvdD en GL

In de commissievergadering RGW van 26 november jl heeft de gedeputeerde toegezegd aanvullende vragen over het PAS schriftelijk te beantwoorden. Twee partijen hebben aanvullende vragen gesteld:

Vragen Partij voor de Dieren

Uit de brief van de minister en het memo van GS maken we op dat er gewoon weer ontwikkelruimte wordt uitgegeven tot het oordeel van de Raad van State, wat op 14 februari zal volgen. Het is treurig hoe alles op alles wordt gezet om minimale wettelijke eisen voor het behoud van onze natuur te omzeilen, puur voor korte termijn economisch gewin. Het lijkt de Partij voor de Dieren logischer, gezien de uitspraak van het Hof en gezien het belang van onze natura2000 doelstellingen, het uitgeven van vergunningen te staken, zolang de Raad van State nog geen uitspraak heeft gedaan. Graag een reactie van het college.

Antwoord: Zoals aangegeven in het memo bij agendapunt 3.2. van de vergadering RGW is eensluidend door de PAS partners besloten om de toestemmingsverlening voort te zetten, weliswaar binnen de kaders zoals die eerder door de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn vastgesteld. Dat betekent dat de ontwikkelingsruimte is beperkt tot het maximum van de eerste periode van 3 jaar (60% van het totaal). De overige 40% mag nu niet worden uitgegeven en dient als buffer, zodat onomkeerbare gevolgen voor de natuur worden voorkomen, aldus de Raad van State. Rekening houdend met deze voorzorgsmaatregel van de Raad van State kan volgens de PAS-partners de vergunningverlening door. De uitspraak van het Europese Hof verzet zich hier niet tegen. Het toestaan van uitbreidingen is beperkt tot de N2000-gebieden waar nog ontwikkelingsruimte beschikbaar is.

Daarnaast hebben we nog de volgende vragen:

Hoe bereidt de provincie zich voor op de mogelijke gevolgen van de uitspraken van de Raad van State?

De provincie is één van de partners binnen het Programma Aanpak Stikstof. De PAS-partners bereiden zich gezamenlijk voor op de einduitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het Hof heeft reeds bevestigd dat de programmatische aanpak toegestaan is en zelfs een geschikte methode betreft om cumulatieve effecten van stikstof te toetsen. Wel worden aan het programma strenge eisen gesteld, zoals al eerder ook door de Raad van State in haar tussenuitspraak is gedaan. Omdat de Raad van State vooral zal oordelen of de onderbouwing aan de wetenschappelijke eisen voldoet die de Habitatrictlijn stelt, ligt daar momenteel het zwaartepunt van de voorbereiding. Het behouden van de 40% buffer maakt onderdeel uit van deze voorbereiding. De ruimte zal immers pas beschikbaar worden gesteld als vaststaat dat het programma aan de eisen voldoet en kan waar nodig gebruikt worden om geconstateerde gebreken te herstellen.

Worden de gevolgen niet alleen maar groter, zolang we doorgaan met het uitgeven van depositieruimte?

Dat is waarom de PAS partners de 40% ontwikkelingsruimte als buffer nemen. De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft uitgesproken dat zolang deze 40% buffer behouden wordt er geen voorlopige voorzieningen voor aangespannen Raad van State zaken worden toegekend, omdat de buffer naar oordeel van de Afdeling voldoende garandeert dat er geen onomkeerbare gevolgen voor de natuur kunnen plaatsvinden.

Aanvragers verdienen toch ook meer duidelijkheid over de houdbaarheid van een vergunning?

In iedere vergunning worden aanvragers geïnformeerd over mogelijke gerechtelijke procedures door derden-belanghebbenden. Daarnaast is er in de verscheidene vakbladen en nieuwsmedia uitvoerig over het Arrest bericht. De aanvrager kan echter eigen belangen hebben om een aanvraag door te zetten. Het College kan het indienen van een aanvraag niet verbieden.

Met andere woorden: is het niet naïef om gewoon maar door te gaan met dit beleid?

Nee, volgens het Hof is een juridisch systeem als dat van het PAS toelaatbaar. Toestemmingsbesluiten voor stikstofdepositie veroorzakende activiteiten kunnen daar in beginsel op worden gebaseerd. Waar het om gaat is of de wetenschappelijke onderbouwing die ten grondslag ligt aan het programma en de maatregelen waarop deze onderbouwing is gebaseerd, wel voldoende zekerheid bieden dat de natuurwaarden van de Natura 2000-gebieden geen schade ondervinden van deze toegestane activiteiten. Hierover oordeelt de Raad van State in het voorjaar. Dan weten we ook of er wel of niet nog extra maatregelen nodig zijn om deze zekerheid in voldoende mate te kunnen bieden. Tot die tijd wordt de 40% ontwikkelingsruimte buffer als voldoende geacht.

Vragen Groen Links fractie

Hierbij onze vragen:

Uit het overleg op 15 november is gekomen dat vergunningverlening onder de PAS voorlopig door kan gaan, omdat de nu gedane uitspraak zich daar niet tegen verzet en dus ruimte voor laat.

1. In het voorjaar 2019 doet de Raad van State echter uitspraak en dan kan de conclusie weer anders zijn. Waarom vindt het college het verstandig om de vergunningverlening in het kader van de PAS tot tenminste dat moment te hervatten?

Zoals aangegeven in het memo bij agendapunt 3.2. van de vergadering RGW is eensluidend door de PAS partners besloten om de toestemmingsverlening voort te zetten, weliswaar binnen de kaders zoals die eerder door de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn vastgesteld. Dit betekent dat de ontwikkelingsruimte is beperkt tot het maximum van de eerste periode van 3 jaar (60% van het totaal). De overige 40% mag nu niet worden uitgegeven en dient als buffer, zodat onomkeerbare gevolgen voor de natuur worden voorkomen, aldus de Raad van State. Rekening houdend met deze voorzorgsmaatregel van de Raad van State kan volgens de PAS-partners de vergunningverlening door. De uitspraak van het Europese Hof verzet zich hier niet tegen. Het toestaan van uitbreidingen is beperkt tot de N2000-gebieden waar nog ontwikkelingsruimte beschikbaar is.

2. Is de beperking dat alleen gebruik gemaakt mag worden van de ruimte uit de eerste tranche van het PAS voldoende om blijvende schade te voorkomen?

Vooralsnog gaan de PAS-partners daar vanuit, omdat de Raad van State deze buffer (40%) heeft geaccordeerd en zij dit voldoende vinden om de vergunningverlening niet te schorsen. Met andere woorden de Raad van State heeft er vertrouwen in dat met het stellen van deze buffer er onomkeerbare gevolgen voor de natuur worden voorkomen in de periode die nodig is om te komen tot de einduitspraak in het voorjaar 2019.

